

ಆಗಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಧರ್ಮಸಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಉಪ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಎಂ.ಪಿ. ಪ್ರಕಾಶ್ ಅವರಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೊಂದರಲ್ಲಿ ಸನ್ನಾನಿತ ಹಿ.ಬಿ.

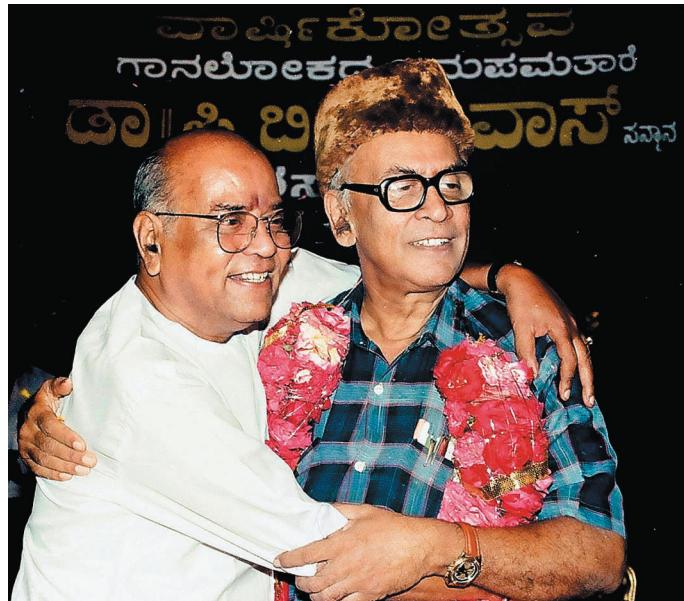
(43ನೇ ವೃಟದಿಂದ)

ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ ಮಗನ ನಡುವಳಿ ಸಂವಾದದ ಈ ಗೆತೆಯಲ್ಲಿ, ಹಿಬಿಸ್‌ ಮತ್ತು ರಾಜ್‌ಕುಮಾರ್ ಶಂಕರ್ ಸಾಲಾಗೆ ಬಿದ್ದಂತೆ ಹಾಡಿದ್ದರು. ಅಜ್ಞನನ ಸಾಲುಗಳಿಗೆ ಹಿಬಿಸ್ ಪ್ರೌಢತೆ ತುಂಬಿದ್ದರೆ, ಬಳ್ಳಿವಾಹನನ ತಾರುಣ್ಯದ ಹುಮ್ಮಿಗೆ ರಾಜ್‌ಕುಮಾರ್ ದನಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಸಾಲು ಮತ್ತು ಸೌಹಾದರ್ ಎರಡಕ್ಕೂ ಈ ಗೆತೆ ಉದಾಹರಣೆಯಂತಿತ್ತು.

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಮೂರು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಗೆತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಪ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗದಮ್ಮೆ ಗೆತೆಗಳು ಕನ್ನಡದ ಗೆತೆಗಳು ಎನ್ನುವುದು ವಿಶೇಷ. ಕನ್ನಡ ಗೆತೆಗಳ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗ ರಾಜಕುಮಾರಿಗಾಯಿ ಹಾಡಿರುವುದು ವಿಶೇಷದೊಂದಿಗೆ ವಿಶೇಷ. ಈ ಲೆಂಬ್‌ಚಾರ ಕೂಡ ರಾಜ್ ಜೋತೆಗೆ ಹಿಬಿಸ್ ಅವರನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಫೆಂಟ್‌ಸಾಲ ಅವರಿಂದ ಎಸ್.ಎ. ಬಾಲಸುಭ್ರಹ್ಮಣಿಂವರೆಗೆ ಅನೇಕ ಪರಭಾಷಾ ಗಾಯಕರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಕಂತಸಿರಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡಗಿರಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾದವರು ಇವರಲ್ಲಿ ಹಿಬಿಸ್ ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲ ಸಾಧನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಯಭಾರಿ ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಕುರಿತ ಬಣ್ಣನೆಯ ವಿಶೇಷಣಗಳಲ್ಲಿಂದು. ಹಾಡಿದ ಗೆತೆಗಳ ಜೋತೆಗೆ ಅವರ ಬದುಕು ಕೂಡ ಈ ದೊಡ್ಡಂದಿನ ದ್ವಿತೀಯವಂತಿದೆ. ಅವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಅಂದ್ರಪುದೇಶದಲ್ಲಿ, ಗಾಯಕನಾಗಿ ಪ್ರವರ್ಥಿತಾನಿಕ್ಕೆ ಒಂದುದು ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ, ಕೊನೆಯುಂಟಿರು ಎಳೆದು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ. ಅಂದ್ರಪುದೇಶವರೇ ಆದ ದವಂಗತ ಪಿ.ವಿ. ನರಸಿಂಹರಾವ್ ಅವರಂತೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸರೂ ಒಬ್ಬಾಷಾ ಪ್ರೇಮಿ. ಕನ್ನಡ ಸೇರಿದಂತೆ ಎಂಟು ಭಾಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಹೊಕ್ಕುಬಿಳಿಕೆ ಸಲೀಸಾಗಿತ್ತು.

ಟೋಟೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಹಿಬಿಸ್ ಅವರ ಚಿತ್ತ ಪ್ರಾಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಟೋಟೆಯ ಹಿಂದೆಯೂ ಒಂದು ಕಂಡೆಯಿದೆ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೊಂದರಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮೇಚ್ಚಿನ ನಾಯಕನಿಗೆ ಟೋಟೆಯೊಂದನ್ನು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದರು. ‘ಇದು ಬರಿಯ ಟೋಟೆಗೆ ಅಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಅಭಿಮಾನ ತುಂಬಿದೆ’ ಎಂದು ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಹೇಳಿದರಂತೆ. ಅಂದಿನಿಂದ, ಅಭಿಮಾನದ ಸಂಕೇತವಾದ

ಸಂಗೀತ ಸಿದ್ದೇಶಕ ಜಿ.ಕೆ. ವೆಂಕಟೇಶ ಅವರ ಜತೆ ಹಿ.ಬಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್

ಟೋಟೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸರ ಕಲೆಯೇರಿತು. ಭಾವನೆಗಳು ತುಂಬಿದ ಟೋಟೆಯ ಗುಣ ಶ್ರೀನಿವಾಸರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಾ ಇದೆ. ತಮ್ಮ ಹಾಡುಗಳ ಮೂಲಕ ಅನುರಾಗ, ಅಭಿಮಾನದ ಸೆವಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡಗಿರಿಗೆ ಉಣಿಸಿದ ಅಗ್ರಳೆ ಅವರದು. ‘ಆಟ ಮುಗಿಯಿತು, ಹಾಡು ಮುಗಿಯಿತು’ ಎನ್ನುವುದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಒಂದು ತಾಂತ್ರಿಕ ಅಂತ ಮಾತ್ರ. ಎಡೆಯೆಂದಿಗೆ ಅನುರಜನಗೊಳ್ಳುವ ಗೆತೆಗಳಿಗೆ ಕೊನೆಮೊದಲಾದರೂ ಎಲ್ಲಿಯಿದೆ?

(ಸಂಗ್ರಹ ಚಿತೆಗಳು : ಎನ್. ಜಗನ್ನಾಥ ಪ್ರಕಾಶ್ / ಸನ್ನಾನಿತ ಚಿತೆ : ಎಂ.ವಿಶ್ವನಾಥ್)